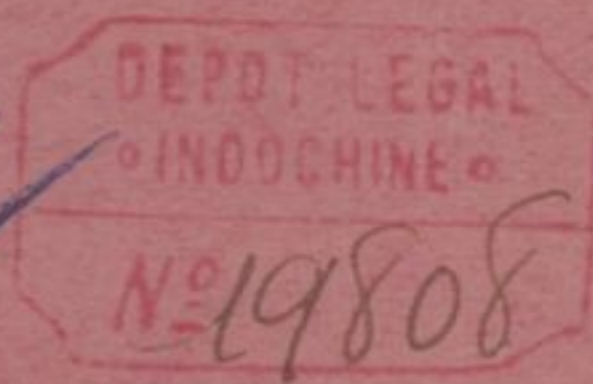

1000 Exemplaires
sont à la charge de l'État

Thai Son NGUYỄN-TAN-CHIÊU
Xuất bản và giữ bản quyền

PHONG ĐẠO CA ĐẠO
PHƯƠNG NGÔN TỤC NGŨ

In lần thứ nhất

Giá bán : 0\$18

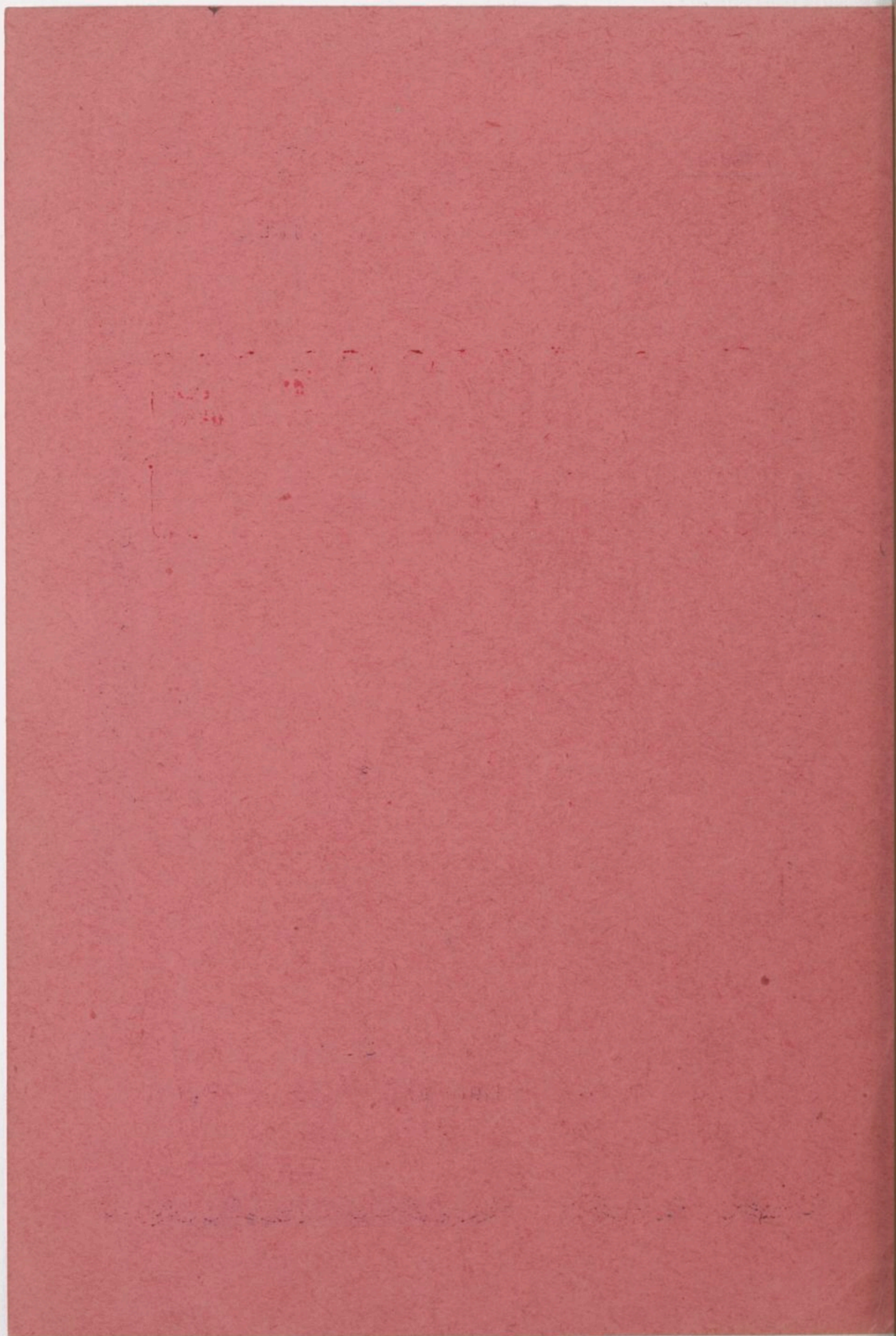

2759

Imp. THAI - SON

78, Rue Ch. Wielé (Cuối phố Lê-Lợi) — Hanoi

— 1934 —

PHONG ĐÀO

(CA ĐÀO)

Cây kia ăn quả ai giống,
Sông kia uống nước hỏi dòng tự đâu,
Quân thần hai chữ trên đầu,
Hiếu trung hai chữ dải đầu lòng

∴

Có cô con gái má hồng,
Năm nay cô đã có chồng hay chưa.

Một mình đi sáng về trưa,
Buồng loan vắng vẻ cô chờ ai đây.

∴

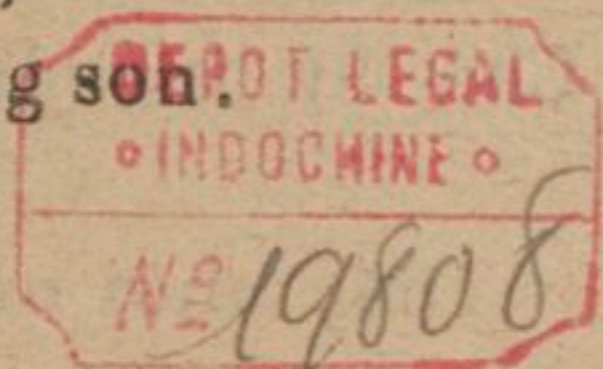
Đem thân tới xuống cõi trần,
Hỏi rằng duyên có nợ nần chi không,
Ngồi trong cửa sổ chạm rồng,
Chăn loan gối phượng không chồng cũng hư.

∴

Vú cô chum chũm nùm cau,
Lại đây anh bóp có đau anh đến.
Lòng cô có muốn lấy tiền,
Thì cho anh bóp anh đến năm su.

∴

Nhác trông ra mái tam-quan,
Thấy người niên thiếu lạc đàn đến đây,
Dù cô có nhớ anh nay,
Thì cô nói thật anh hay vài nhời.

8° Indoch. Piec
2759

Hỡi cô mặc yếm hoa hiên,
Có muốn lấy tiền thi xuống tàu tây.
Có xuống thì xuống hôm nay,
Kéo mai tàu chạy một ngày một xa.
Có lấy thi lấy quan ba,
Chờ lấy lính tập mà ra Hải-phòng,

Thấy nhời oanh yến lao sao,
Càng chan giọt thấm càng bảo lòng son.
Cương thường còn nặng núi non,
Hãy còn giờ đất hãy còn di luân.

Kiếp này đã lỏng giải đồng,
Mảnh duyên gấn bó còn hồng kiếp sau.
Nỗi riêng càng nghĩ càng đau,
Càng hờn non nước càng dầu gió giăng.

Ai lên phố Cát Đại - đồng,
Hỏi thăm cô Tú có chồng hay chưa.
Có chồng năm ngoái năm xưa,
Năm nay chồng vắng thì chưa có chồng,

Kéo quân qua cửa Hùng-quan,
Chim kêu vượn hót hoa ngàn hương đưa.
Nhớ ai ngơ ngẩn ngẩn ngơ,
Nhớ ai, ai nhớ, bây giờ nhớ ai.

Có cha có mẹ có hơn,
Không cha không mẹ như đàn không giây.
Mẹ cha như nước như mây,
Làm con phải ở cho tầy lòng con,

∴

Hỡi cô đi đường cái quan,
Lại đây anh thở anh than vài nhời,
Cô nay đã ở trên đời,
Cô còn chờ đợi lấy người tài hoa.

∴

Cổ tay em trắng như ngà,
Con mắt em sắc như là giao cau.
Miệng cô cười tựa hoa ngâu.
Thế cô còn đợi đến bao lấy chồng.

∴

Cô kia răng trắng hạt bầu,
Hắn cô người khách ở Tàu mới sang.
Cổ cô đeo chuỗi hạt vàng,
Bây giờ cô lại vợ quàng vợ siên.

∴

Đem thân tới xuống cõi trần,
Hỏi rằng duyên có nợ nần chi không,
Bao nhiêu là một ông chồng,
Thì em cũng bỏ đủ đồng ra mua.

Chiếc thân đời khát trăm đường,
Nào ai có biết hồ lang lẽ gì.
Cha con cũng bỏ nhau đi,
Vợ chồng nào tưởng xương tủy nữa đâu.
Há rằng tình chẳng thương nhau,
Nhất chiêu bất-thực có câu vô nghi.

Chấp tay bái lạy Chiền-già,
Hỏi rằng sư cụ có nhà hay không.
Sư cụ có muốn lấy chồng,
Xin sư hãy thoát khỏi vòng trần duyên.

Nam vô đức Phật Di-đà,
Bên kia thanh vắng đôi ta cùng vào.
Nam vô Phật-tổ chí cao,
Bên này cảnh vắng ta vào cùng tu.

Đố ai quét sạch lá rừng,
Để ta khuyen gió gió dừng dung cây.
Dung cảnh duug cõi dung cây,
Dung sao cho chuyển cảnh này thì dung.

Cô kia yếm đỏ lòm lòm,
Lại đây tôi gả thẳng còm cho cô.
Thẳng còm dít bé đầu to,
Cô mà lấy nó nó cho ba tiền.

Kẻ nào gắng dặng thi đi,
Vong hương thất thổ quản gì là thân.
Biết bao nhiêu nỗi phong trần,
Mưa hăng tuôn lụy mấy lần biệt ly.

∴

Hoa thơm ai nữ bỏ rời,
Người khôn ai nữ nặng nhời đến ai.
Xá chi những chuyện dong dài,
Bụi trần đủ sạch cho đời láng láng.

∴

Một năm là mấy tháng xuân,
Một ngày là mấy giờ dẫu hỡi ai.
Ai về nhắn liêu Chương-dài,
Có bán gạo chịu đong hai ba tiền.

∴

Đồn đây có gái kén chồng,
Trèo non lặn suối cố công tìm vào,
Gửi nhời hỏi khách Động-đào,
Cành xuân đem dể chốn nào cho ai.

∴

Đời người được mấy gang tay,
Sao cô còn đợi ai tây lứa đôi.
Năm canh chiếc bóng lẻ loi,
Sao cô chẳng liệu kiếm người làm vui,

Núi kia ai đắp nên cao,
Sông kia bể nọ ai đào nên sâu.
Sông Ngân ai khéo bắc cầu,
Để cho ả Chức chàng Ngâu tới gần.

∴

Duyên kia ai đợi mà chờ,
Tình kia ai tưởng mà tơ tưởng tình,
Sá chi một mảnh gương bình.
Để duyên chờ đợi cho mình say mê.

∴

Vì tình nên phải sương sa,
Một đêm năm bảy lần ra chờ tình,
Ra thì mình chỉ thấy mình,
Nào hay có thấy khách tình là ai.

∴

Chẳng đi thì chẳng đến nơi,
Đi ra thì sợ đông người khó đi.
Chẳng đi thì chẳng ra gì,
Đi ra lại sợ người thì mĩa mai.

∴

Tiếc thay cây mĩa có sầu,
Con người nhan sắc trên đầu có tang.
Tang cha tang mẹ thì thương,
Tang đức anh chường thì bỏ quách đi.

Hỡi cô má phấn môi son,
Chân đi chữ bát còn toan ché chồng.
Chồng cô cao ngồng cao ngồng,
Đêm đêm cô với cũng không tới nào.

∴

Chồng thấp mà lấy vợ cao,
Đêm nằm thì phải lấy sào mà đo,
Chồng cao vợ thấp không lo,
Đêm nằm càng được cuộn vo vào lòng.

∴

Cơm tám ăn mấy chả chim,
Chồng đẹp vợ đẹp những nhìn mà no,
Cơm hầm ăn với cà kho,
Chồng sấu vợ sấu những lo cùng phiền.

∴

Chồng già vợ trẻ mới sinh,
Vợ già chồng trẻ như hình chị em.
Vợ chồng may dúi là duyên,
Vợ chồng hòa thuận là tiên trên đời.

∴

Chồng ché thì mặc chồng ché,
Đày ta cứ việc giết dê ăn mừng.
Cũng liều cắn ớt nhai gừng,
Chua cay mặn sớt ta đừng quên nhau.

Chồng khôn thì nôi cơ đồ,
Nhược bằng chồng đại những lo vào mình:
Ai ơi chớ vội khoe mình,
Dễ mà bung kín miệng bỉnh được sao.

∴

Cô kia tóc bỏ đuôi gà,
Lại đây anh hỏi một và bốn câu.
Tóc cô chính tóc ở đâu,
Hay là tóc mượn ở đâu chắp vào.

∴

Đêm đông giá ngắt như đồng,
Hỏi người thực-nữ phòng không lạnh lòng.
Hỏi cô nay đã có chồng,
Hay còn đợi khách anh-hùng sứt môi.

∴

Hỏi người thực-nữ kia ơi,
Năm nay cô đã mấy mươi tuổi đầu.
Cô còn kén chọn vàng thau,
Tuổi cô tám mốt còn đâu là liuh.

∴

Đù cha đứu bảo ta già,
Năm nay tám mốt vẫn là trẻ thơ.
Tuổi ta còn vẫn đương tơ,
Sao mà dám bảo ta giờ già nua.

PHU'Ơ'NG - NGÔN

T Ụ C - N G Ữ

Lộc còn ẩn bóng cây tùng.
Thuyền-quyên đợi khách anh-hùng vắng lai.
Phượng-hoàng đậu chốn cheo leo,
Sa cơ thất thế phải theo đàn gà,
Bao giờ mưa gió thuận hòa,
Thay lông đổi cánh lại ra phượng-hoàng.

..

Ai về đường ấy hỏi ai,
Hay là trúc đã nhớ mai đi tìm.
Tim em như thể tim chim,
Chim ăn bẻ bấc đi tìm bẻ nam.

..

Tim em bấy tám hôm nay,
Hôm qua là chín hôm nay là mười,
Tim em hết đứng lại ngồi,
Tim em chẳng dám đứng ngồi ở đâu.

..

Có ai những bận cùng ai,
Vắng ai giường rộng chiếu dài rề lẩn.
Vi chàng thiệp phải mua mâm,
Nhưng như mình thiệp bốc ngăm cũng xong.
Vi chàng thiệp phải long đong,
Nhưng như mình thiệp là xong một bề.

Giời sinh giời chẳng phụ nào,
Phong vân gặp hội anh hào ra tay.
Trí khôn sắp để dạ này,
Có công mài sắt có ngày nên kim,

∴

Cổ tay em trắng như ngà,
Con mắt em sắc như đà giao cau.
Miệng cười như cánh hoa ngâu,
Nón đội trên đầu như cánh hoa sen.
Đấy vàng dây cũng đồng đen,
Đấy hoa sói trắng dây sen Tây hồ.

∴

Nhờ ai lên đến cung mây,
Hỏi ông Nguyệt-lão nào giây tơ hồng.
Nào giây xe bắc xe đông,
Nào giây xe vợ xe chồng ở đâu.

∴

Ai làm cho vú tôi sưng,
Cho bụng tôi ỏng cho lưng tôi gù.
Vi chưng cái bố thảng cu,
Nó cho một miếng nó cù cả đêm.

∴

Ai lên cho tôi cung giảng,
Nhấn con vịt nước đừng ăn cá giời,
Hỡi con vịt nước kia ơi.
Sao mày vùng vẫy ở nơi sông Hà.

Dù ai nói đông nói tây,
Thì ta cũng vững như cây giữa rừng,
Ta đây như cây trên rừng,
Ai lay chẳng chuyển ai dung chẳng rời.

∴

Dù ai nói ngả nói nghiêng,
Thì ta cứ vững như kiềng ba chân,
Lòng ta đã quyết thi hành,
Đã dẫn thì vác cả cảnh lân cây.

∴

Đôi ta như thể con tằm,
Cùng ăn một lá cùng nằm một nong.
Đôi ta như thể con ong,
Con quẩn con quit con trong con ngoài.
Đôi ta như thể con bài,
Chồng đánh vợ kết chẳng sai ván nào.
Đôi ta như thể con dao,
Năng liếc thì sắc năng chào thì quen.

∴

Ta về ta tắm ao ta,
Dù trong dù đục nước nhà còn hơn:
Ai lên nhả nhủ tiên nương,
Rằng nay trần thế vẫn thường có tôi.
Tôi nay là khách ở đời,
Xin nàng thử tạm xuống chơi cõi trần.

Làm giai quyết trí tu thân,
Công danh chớ vội nản chớ lo.
Khi lên giới giúp công cho,
Làm giai năm liêu bấy lo mới hào.

..

Đồng-dăng có phố Kỳ-lừa,
Có nàng Tô-thị có chùa Tam-thanh.
Ai lên sứ Lạng cùng anh,
Tiếc công bác mẹ sinh thành ra em.

..

Ai ơi đợi mấy tôi cùng,
Tôi còn gỡ bối tơ-hồng chưa xong.
Tơ-hồng hồ gỡ đã xong.
Ai đem cái bối bông bong buộc vào.

..

Ai ơi đợi mấy tôi cùng,
Tôi còn đốt mã cho chồng tôi đây.
Chồng tôi mới được ba ngày,
Ai ơi có đợi tôi dầy hay không.

..

Ai đem tôi đến chốn này.
Bên kia thì núi bên này thì sông.
Ai đem tôi đến đồng không,
Để tôi vợ vắn tôi mong tôi chờ.

Đã sinh ra kiếp đàn ông,
Đèo cao núi thẳm sông cùng quản chi,
Yêu nhau có ngại điều gì,
Non cao bề rộng ta thì cũng cam.

..

Tay cầm bầu rượu nắm nem,
Mải vui quên hết nhời em dặn dò,
Giánh vàng đi đò sông Ngô,
Đêm nằm tơ tưởng đi mò sông Tương.

..

Chém tre đẽo gỗ trên ngàn,
Hữu thân hữu khổ phần nản cùng ai.
Thờ ơ mắng trúc mắng mai,
Đêm hôm khuya khoắt lấy ai bạn cùng.

..

Đêm qua ngỏ cửa chờ ai,
Đêm nay cửa đóng then cài khăng khăng.
Đêm qua mở cửa xem giăng,
Đêm nay thơ thẩn xem giăng giăng mờ.

..

Cổ tay em trắng như ngà,
Em cho ai gối nay đà lại đen,
Vì tình tình mới làm quen,
Vì tình tình mới sang bên chờ tình.

Một liều ba bảy cũng liều,
Cầm bằng con trẻ chơi riều đứt giây.
Làm giai cho đáng nên giai,
Xuống đông đông tỉnh lên đoài đoài yên.

∴

Làm giai quyết trí lập thân,
Rời ra gặp hội phong vân kịp người.
Làm giai đứng ở trên đời,
Cho người biết mặt cho đời biết tên.

∴

Con cò lặn lội bờ sông,
Gánh gạo đưa chồng tiếng khóc nỉ non.
Nàng về nuôi cái cùng con,
Đề anh đi chầy nước non Cao-bằng.

∴

Chẳng chua cũng thể là chanh,
Chẳng ngọt cũng thể cam sành chín cây.
Chẳng sinh cũng thể gái này.
Chẳng đẹp cũng thể là cây gỗ trò.

∴

Khen ai khéo tết đôi quang.
Khéo đan đôi sảo cho nàng đi buôn,
Buồn buồn cắt gánh đi buôn,
Lấy tiền cưới vợ anh buồn nỗi chi,

Hỡi cô mà thắt lưng xanh,
Có về Nam-dịnh mấy anh thi về.
Nam-dịnh có cây bồ-đề,
Có sông tắm mát có về thi đi.

∴

Hỡi anh đi đường cái quan,
Lại đây em thỏ em than vài nhời.
Anh là quân-tử ở đời,
Thì anh đừng tưởng những nhời nguyệt hoa.

∴

Ai đi đặng ấy hỡi ai,
Hay là trúc đã nhớ mai đi tìm.
Tim em như thể tim chim,
Chim ăn bẻ bấc đi tìm bẻ nam.

∴

Cô kia đi chợ Hà-dòng,
Đề anh kết ngãi vợ chồng cùng đi.
Anh đi anh chẳng mua gì,
Anh mua chỉ thắm đem về xe giầy.

∴

Cô kia con cái nhà ai,
Mà cô ăn nói dong dài hử cô.
Cò diên cò dai cô dồ,
Cò ra kẻ chợ cô vồ lấy giai,

Ai lên phố Lạng cùng anh,
Tiếc công bác mẹ sinh thành ra em.
Tay cầm bầu rượu nắm nem,
Mãi vui quên hết nhời em dặn dò.

∴

Giời mưa nước chảy qua sân,
Lấy ông lão móm qua lần thì thôi,
Bao giờ ông lão chầu giờ,
Thì ta sẽ kiếm một người giai tơ,

∴

Tuổi vừa bảy tám mười mười,
Vẫn còn tơ tưởng một người giai tân.
Ấy là ao ước qua lần,
Dối già một mẻ để thân khỏi thềm.

CHUNG

